

[Indenrigsministeren.]

Adgang, der gives i det nye Forslag, er en Adgang til at udskrive paa Kommunerne. Det er en Adgang til at udskrive direkte paa Indkomsterne gennem en forholdsmæssig Forhøjelse af Statsindkomstskattens Beløb.

Endvidere fremsatte det ærede Medlem den Opfattelse, at Forslaget vilde bringe en betydelig Forhøjelse af Landbrugets Ejendomsskatter, naar de konjunkturbestemte Afgifter vender tilbage. Ogsaa det beror paa en fuldkommen Misforstaaelse; jeg forstaaer slet ikke, hvor det ærede Medlem faar denne Anskuelse fra. Den maa formentlig bero paa, at det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til, at de Skatter, der gøres konjunkturbestemte, ikke blot er Landbrugets Grundskyld, men ogsaa Grundskylden for alle de andre Ejendomme, Ikke-Landbrugsejendommene, i Amtet. Der sker det ved dette Forslag, at man oprettholder et vist Beløb af Bygningsskatter paa de ikke landbrugsmæssige Ejendomme, fortrinnsvis paa de større Ikke-Landbrugsejendomme i Landdistrikterne, men dernæst gør man Grundskylden variabel for alle Ejendomme i Amtet, og det betyder, at naar den konjunkturbestemte Afgift vender tilbage, vender den tilbage baade for Landbrugets Grundskyldværdi og for de andre Ejendommers Grundskyldværdi. Derfor maa jeg sige til det ærede Medlem, at hans Betragtning savnede ethvert Grundlag i de faktiske Forhold. Naar disse konjunkturbestemte Afgifter er vendt tilbage, da vil Landbrugets Ejendomsskatter ikke være større, end de var i Forvejen.

Endelig mente det ærede Medlem, at denne Nedsættelse kun vilde have væsentlig Virkning det første Aar, allerede til næste Aar vilde sandsynligvis de 14 Mill. Kr. være vendt tilbage igen, idet det ærede Medlem nemlig gik ud fra den Tanke, at Landbruget næste Aar vilde have en Forrentningsprocent af 3. Jeg tør sige, at hvis det ærede Medlem kunde garantere Landbruget det, dersom det ærede Medlem kunde bebude overfor Landbruget, at næste Aar vilde de 14 Mill. Kr. være vendt tilbage, idet Landbruget da havde en Forrentningsprocent af 3, da vilde det være det gladeste Budskab, det ærede Medlem overhovedet kunde bringe dansk Landbrug. Jeg er desværre bange for, at vi ikke er denne Mulighed saa nær, som der her tales om.

Jeg maa altsaa gøre opmærksom paa, at paa de Omraader, hvor det ærede Medlem vovede sig ind paa at kritisere Enkeltheder i Forslaget, viste det sig — og det er ikke noget, der kan diskuteres; det er Kends-

gerninger, det drejer sig om —, at det ærede Medlems Opfattelse byggede paa forkerte Forudsætninger, Forudsætninger, der ingen Rod havde i Virkeligheden. Men bortset fra denne Kritik af Enkeltheder, som altsaa byggede paa Misforstaaelser, var det, synes det mig, typisk for det ærede Medlems Kritik, at han overhovedet ikke paa noget Punkt, ikke med et Ord viste, at Virkningerne af dette Forslag vilde være angribelige set udfra Landbrugets Synspunkter. Nej, jeg forstod det saaledes, at det ærede Medlems Tanker i Gaar under hans Tale ikke først og fremmest var rettet paa, om der nu her virkelig blev ydet Landbruget en virksomhedsfuld Støtte under Krisen, men at det ærede Medlem i langt højere Grad var optaget af en eneste Ting: om man nu ikke til Brug i den politiske Agitation kunde paadutte Venstrepartiet, at dette Parti var kommet for nær til den forhadte Grundskyld. Det var Tankegangen i det ærede Medlems Tale: kunde man bare paadutte Venstrepartiet dette, saa var der noget at tale om ude paa Vælgermøderne, naar denne Rigsdagssamling var til Ende! Langt vigtigere synes det, end det Spørgsmaal, om dette Forslag var godt, langt vigtigere end Spørgsmaalet om Forslaget virkelig vil være til Støtte for Landbruget, var disse Opkog paa gamle konservative Slagord uden sagligt Indhold.

Jeg er desværre nødt til at bedrøve det ærede Medlem med, at det Forslag, der her foreligger, slet ikke indeholder, hvad jeg ønsker af principielle Reformers paa dette Omraade, hvad det ærede Medlem synes at mene. Det siger sig selv, at naar Forhandlinger angaaende disse Spørgsmaal skulde føres mellem Regeringen og Venstrepartiet vedrørende Ejendomsbeskatningen og under Krisens Tryk, saa kunde en saadan Opfyldelse af bl. a. mine principielle Krav ikke ske Fyldest. Men jeg tror, jeg kan sige, at ingen af de Parter, der har forhandlet om dette Forslag, har været saa taabelig at lade sig lede af det ene eller det andet Slagord. Man har derimod kun ladet sig lede af dette ene, om det Formaal naædes, som det var tilsigtet at naa, og som er naaet her, og som det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen ikke magtede at levere nogen saglig Kritik af.

Jeg vil gerne i Forbindelse med det ærede Medlems Udtalelser spørge, om det ærede Medlem nu vil overveje, om han kan give nogen saglig Begrundelse — jeg ser ganske bort fra de principielle Betragtninger i det hele taget om Grundskyld eller Ejendomsskyld — for at gøre Landbrugets